

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5386

гр. София, 10.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
закрито заседание на 10.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **1674** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на В. Т. Д. с ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], вх. 3, ет. 8, ап. 46
срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка ЗППАМ № 25-4332-005995
от 18.12.2025 г., издадена от полицейски инспектор в Отдел „Пътна полиция“ при Столична
дирекция на вътрешните работи (ОПП при СДВР), с която на жалбоподателя е наложена ПАМ
„временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 6 месеца“ на
основание чл. 171, т. 1, б. „з“. гг от ЗДвП, като в жалбата е обективизирано искане за спиране на
предварителното изпълнение на ЗППАМ.

С придружително писмо от 10.02.2026 г. административният орган е изпратил заверени копия от
материалите, съдържащи се в административно-наказателната преписка относно обжалваната
ЗППАМ.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от
фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране е направено от адресата на заповедта, за който е налице правен интерес.
Процесуална предпоставка за допустимост на искането за спиране на заповед с правно основание
чл. 171, т. 1, б. „з“. гг от ЗДвП, е наличието на подадена жалба срещу самата заповед. Искането за
спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ е обективизирано в подадена жалба срещу
заповедта.

Искането е допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е
съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по
оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ, не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима, тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в нормата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, във вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В конкретния случай ПАМ е наложена за това, че жалбоподателят е управлявал МПС товарен автомобил марка и модел „Ф. Т.“ с Рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]срещу номер 115, като участник в ПТП. При проверката се установило, че МПС не е регистрирано по надлежният ред и автомобилът е със служебно прекратена регистрацията на 17.06.2025 г. по чл. 143 ал. 15 от ЗДвП.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед, е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на посочените. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. С депозираното искане не са представени никакви доказателства, от които да може да се направи извод, че са налице основания за спиране на предварителното изпълнение на издадената ЗППАМ.

Твърденията в искането за настъпването на вреди за срока на наложената ПАМ се конкретизират с „използвам свидетелство за управление на МПС ежедневно за работа и управлявам фирмен автомобил“. От твърдението му, без да са приложени никакви доказателства, не се установява, че същият е в трудови правоотношение, а още по – малко, че в служебните му задължения възлиза и управление на МПС, следователно твърдението му че използва СУМПС ежедневно за работа и че управлява фирмен автомобил, не е доказано.

Изложеното без представени доказателства в тази връзка, не води до извод, че са налице предпоставките по чл. 166, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 60 от АПК за спиране предварителното изпълнение на ЗППАМ.

Искането е не мотивирано, без приложени доказателства за твърденията на жалбоподателя,

включително и в него не се твърди вероятното настъпване на значителни или трудно поправими вреди за жалбоподателя. Аргументите в искането, напротив касаят целта и правната природа на ЗППАМ, включително и от справка картон на водача се установяват множество нарушения по ЗДВП, а чрез настъпването на правните последици от наложените ПАМ, административният орган защитава значим обществен интерес - за безопасност на движението по пътищата.

По изложените съображения съдът намира искането за неоснователно.

С оглед на изложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. Т. Д. с ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място],[жк], вх. 3, ет. 8, ап. 46 за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-005995 от 18.12.2025 г., издадена от полицейски инспектор в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на същия е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но не повече от 6 месеца“ на основание чл. 171, т. 1, б. „з“. гг от Закон за движение по пътищата.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република България.

съдия: